

Vagabund

Zdravko Colic

Govorila si, da je kraj,
al' tebi vjerovao nisam.
Tek kad su usne blijede
prišle ka mome licu,
u času tom sam znao sve.

Jurim po prerijama,
skitam po planinama,
tražim po sjajnim zvjezdama.
Borim se s vjetrovima,
skrivam se po šumama,
drugujem sa lutalicama.

Kad imam, plaćam za sve,
kad nemam, živim ko prije.
Šta je život i smrt,
šta je strach,
postojiš samo ti.

Sanjam po vozovima,
spavam sa klošarima,
plačem za uspomenama.
U nekim potkrovljima
lažno se milujem,
sa umornim, tudjim ženama

Al' iznad svega si ti,
ti daješ nadu i moć,
da tražim dalje i dalje,
taj dom u kojem živiš ti.